

Sygn. akt VIII AKa 59/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Przemysław Filipkowski (spr.)

Sędziowie: SA – Dorota Radlińska

SO (del.) – Agnieszka Brygidyr-Dorosz

Protokolant: – st. sekr. sąd. Małgorzata Reingruber

przy udziale prokuratora Eweliny Pawłowskiej

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2023 r. sprawy

M. P. (1) urodz. (...) w R., syna Z. i U.,

oskarżonego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie

z dnia 1 kwietnia 2022 r. sygn. akt V K 180/21

I. prostuje oczywiste omyłki pisarskie w części wstępnej zaskarżonego wyroku :

a/ w zapisie nazwiska oskarżonego zamiast błędnej formy (...) przyjmuje prawidłową postać (...);

b/ w dacie końcowej zarzucanego czynu zamiast „20212” roku przyjmuje prawidłowy „2012” rok;

II. zmienia wyrok w zaskarżonej części w stosunku do oskarżonego M. P. (1) w ten sposób, że:

a/ w punkcie 1. i 3. sentencji na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjmuje podstawę prawną skazania, wymiaru kary i warunkowego zawieszenia wykonania kary w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 30.06.2015 r.;

b/ w punkcie 2. sentencji na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjmuje podstawę prawną rozstrzygnięcia o orzeczeniu obowiązku naprawienia szkody w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 30.06.2015 r.;

III. utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części w stosunku do oskarżonego M. P. (1);

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adv. P. L. – Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 1200 (jeden tysiąc dwieście) zł brutto, w tym VAT, tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

V. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VIII AKa 59/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie sygn. V K 180/21 z dnia 1.04.2022 r.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca oskarżonego

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
x na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
x w części	x	co do winy
#	co do kary	
x	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
x	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	x	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie dotyczy		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		Nie dotyczy			

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	Nie dotyczy	

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
	Nie dotyczy	

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków

Lp.

Zarzut

1/

Obrońcy osk. M. P. (1) pkt 1-3 :

1/ obraży prawa materialnego tj. art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 440 k.c. poprzez jego błędne zastosowanie, polegające na braku miarkowania wysokości zasądanego obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, nieuwzględnienia niskiego stopnia winy oskarżonego, jego sytuacji materialnej, warunków osobistych oraz w szczególności faktu, iż przyznał się do winy, a także nieuwzględnienia dysproporcji pomiędzy stanem majątkowym oskarżonego a pokrzywdzonego, co skutkowało orzeczeniem częściowego obowiązku naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w wysokości przekraczającej realne możliwości finansowe oskarżonego;

2/ obraży prawa materialnego tj. art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz art. 422 k.c. polegającej na jego niezastosowaniu i zasądzeniu obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w wysokości 40.000 zł, w

sytuacji gdy udział oskarżonego miał marginalne znaczenie w całym procederze, co winno skutkować zasądzeniem ewentualnie kwoty, jaką oskarżony uzyskał tj. 10.000 zł tytułem częściowego obowiązku naprawienia szkody;

3/ obrazy przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia tj. art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny wyjaśnień oskarżonego, polegającej na uznaniu, że oskarżony otrzymał za udział w procederze wyłudzenia korzyść majątkową w wysokości 15.000 zł, gdy z wyjaśnień oskarżonego wynika, iż otrzymał kwotę 10.000 zł, a także na przyjęciu, że realne możliwości finansowe oskarżonego pozwalają na orzeczenie wobec niego obowiązku częściowego naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 40.000 zł, co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych, polegającym na orzeczeniu obowiązku częściowego naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 40.000 zł, podczas gdy sytuacja majątkowa oskarżonego, która winna kształtować zakres obowiązku naprawienia szkody, nie pozwala na orzeczenie w tak wysokiej kwocie.

zasadny

częściowo zasadny

x niezasadne

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny

a/ Zauważyć należy, że wszystkie zarzuty dotyczą wysokości nałożonego obowiązku częściowego naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonej, a zatem celowe jest ich łączne rozpoznanie.

b/ Nie doszło do wskazanej przez obrońcę obrazy prawa materialnego. W istocie oba zarzuty należy rozumieć jako zarzuty rażącej niewspółmierności orzeczonego środka kompensacyjnego. Przy czym stosownie do treści art. 4 § 1 k.k., jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, to stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Utrwalony jest pogląd doktryny i orzecznictwa, że odnośnie danego czynu /jego konsekwencji prawnych/ należy zastosować ustawę względniejszą dla sprawcy w całości i nie jest dopuszczalne równoczesne stosowanie dwóch czy więcej stanów prawnych. W realiach tej sprawy oznacza to, że najkorzystniejsze dla oskarżonego M. P. (1) są przepisy ustawy Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015 r., ponieważ od dnia 1.07.2015 r. /ustawą z 20.02.2015 r. Dz.U. z 2015 r. poz. 396/ dokonano zmiany m.in. art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. – tzn. ograniczono możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności do wymiaru nieprzekraczającego roku /zamiast 2 lat/ oraz ograniczono maksymalny okres próby do 3 lat /zamiast 5 lat/. Skoro oskarżony dopuścił się przypisanego mu czynu w okresie od 5 do 29.11.2012 r., to niewątpliwie przepisy wówczas obowiązujące są dla niego względniejsze. W punktach 1 i 3 sentencji wyroku wymierzono zaś M. P. właśnie karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, a do tego w punkcie 3 sentencji wskazano na art. 4 § 1 k.k., czyli Sąd Okręgowy zastosował w/w korzystniejszy stan prawny. Podkreślić należy, że aktualnie nie byłoby w ogóle możliwe warunkowe zawieszenie wykonania takiej kary pozbawienia wolności.

c/ Wobec M. P. (1) należało zastosować art. 46 § 1 k.k. także w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015 r., gdyż od dnia 1.07.2015 r. doszło do jego zmiany. Zgodnie z poprzednią treścią art. 46 § 1 k.k., sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego orzeka, obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w całości albo w części, nie stosuje się zaś przepisów prawa cywilnego o przedawnieniu roszczenia oraz możliwości zasądzenia renty. Obowiązek ten stanowił środek karny kompensacyjny /porównaj art. 56 kk w poprzednim brzmieniu/. Niewątpliwie Sąd Okręgowy był zobowiązany do orzeczenia na rzecz pokrzywdzonej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej w W. w upadłości likwidacyjnej, reprezentowanej przez syndyka, obowiązku naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody zgodnie z wnioskiem. Pełnomocnik syndyka złożył odpowiedni wniosek, który wpłynął w dniu 4.08.2021 r. /k.645/. Wysokość częściowego obowiązku naprawienia szkody pełnomocnik określił na 40.000 zł /pismo z 13.09.2021 r. k.652/ i brak było podstaw do zakwestionowania tej wysokości, gdyż szkoda wyrządzona oszustwem wyniosła 2.900.000 zł.

d/ Wedle art. 440 k.c., zakres obowiązku naprawienia szkody w stosunkach między osobami fizycznymi może być ograniczony, jeżeli ze względu na stan majątkowy poszkodowanego lub osoby odpowiedzialnej za szkodę wymagają takiego ograniczenia zasady współżycia społecznego. Art. 422 k.c. stanowi zaś, że za szkodę odpowiada nie tylko ten, kto ją bezpośrednio wyrządził, lecz także ten, kto inną osobę do wyrządzenia szkody nakłonił albo był jej pomocny lub świadomie skorzystał ze szkody. W tym przypadku M. P. przypisano w zaskarżonym wyroku odpowiedzialność jako pomocnikowi /art. 18 § 3 k.k./, co nie jest kwestionowane przez skarżącego. Natomiast pomocnik wraz z innymi sprawcami odpowiada solidarnie za całą szkodę /art. 441 § 1 k.c./. Przy tym sprawca, który naprawił szkodę, może żądać od pozostałych zwrotu odpowiedniej części. Dodatkowo w tym przypadku niewątpliwie pokrzywdzona i Sąd miarkowali wysokość obowiązku naprawienia szkody, skoro został on określony na niewielką część całości szkody – około 1,4 % tj. kwota 40.000 zł z sumy 2.900.000 zł.

e/ Przyjąć trzeba, że zasady współżycia społecznego nie wymagają, aby doszło do dalszego obniżenia zakresu obowiązku naprawienia szkody. Wysokość środka kompensacyjnego uwzględnia już stopień winy oskarżonego, który nie był niski i którego udział nie był marginalny, ale po prostu niezbędny dla popełnienia przestępstwa - chodzi o zaplanowane działanie na dużą skalę wraz z innymi osobami i przedstawienie nieprawdziwych dokumentów. Sąd Okręgowy wskazał nadto na znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, przyznanie się oskarżonego i jego realne możliwości finansowe. Wbrew twierdzeniu obrońcy, brak jest podstaw do zaznaczania dysproporcji pomiędzy stanem majątkowym oskarżonego i pokrzywdzonej, kiedy pokrzywdzona (...) z uwagi na nielegalny proceder i wyprowadzenie pieniędzy znajduje się w upadłości likwidacyjnej, do czego przyczynił się właśnie oskarżony. Natomiast M. P. nie posiada nikogo na utrzymaniu, z zawodu jest kucharzem, jest zdolny do pracy i uzyskiwał dochody w wysokości 3000-6000 zł miesięcznie /k.339v, 667v/. Zatem powinien ponieść konsekwencje finansowe popełnionego przestępstwa.

f/ Jednocześnie nie doszło do naruszenia regulacji art. 7 kpk, gdyż prawidłowo oceniono wyjaśnienia oskarżonego /str. 3-5 uzasadnienia SO/. Obrońca nie wykazał, aby doszło do błędu w tej ocenie /porównaj np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11.04.2018 r. sygn. IV KK 104/18, lex nr 2498022/. M. P. w toku śledztwa początkowo przyznał się do otrzymania 15.000 zł na udział w przestępstwie i zamiaru otrzymania dalszych 5.000 zł /k.339v-340/. Częściowo odmienne wyjaśnienia z rozprawy, że otrzymał tylko 10.000 zł z umówionych 20.000 zł /k.668/ - nie są przekonujące jako późniejsze, nieuzasadnione i nakierowane na złagodzenie odpowiedzialności. Słusznie uznał także Sąd I instancji, że realne możliwości finansowe oskarżonego pozwalają na orzeczenie wobec niego obowiązku częściowego naprawienia szkody.

g/ Powyższe przekonuje, że nie mogło dojść do obrazy prawa materialnego w rozumieniu art. 438 pkt 1a k.p.k., skoro Sąd Okręgowy postąpił zgodnie z właściwą regulacją ustawową. Natomiast do obrazy prawa materialnego dochodzi jedynie wtedy, kiedy sąd narusza nakaz lub zakaz ustawowy, a nie wtedy, kiedy ustala wysokość danego środka lub kary. Chodzi tu o sytuację, gdy stan faktyczny w sprawie został prawidłowo ustalony, a nie zastosowano do niego właściwego przepisu prawa materialnego lub zastosowano nieodpowiedni, a także kiedy nie zastosowano określonego przepisu, mimo że jego zastosowanie było obowiązkowe. Natomiast nie dochodzi do takiego naruszenia, kiedy ewentualna wadliwość zaskarżonego wyroku wynika z niewłaściwego uwzględnienia bądź pominięcia okoliczności mających wpływ na wymiar kary czy środka karnego/kompensacyjnego. Ta przesłanka odwoławcza musi mieć charakter samoistny i polegać na wadliwym zastosowaniu bądź niezastosowaniu prawa materialnego. Podobnie obraza prawa procesowego tj. art. 7 kpk co do zasady nie dotyczy sytuacji, kiedy skarżącemu chodzi o okoliczności mające znaczenie dla wymierzenia środka kompensacyjnego /porównaj np. wyrok SA w Łodzi II Aka 234/17 z 14.12.2017 r. lex nr 2463447, wyrok SA we Wrocławiu II AKa 24/18 z 27.02.2018 r. lex nr 2486451/.

Wniosek

Obrońcy osk. M. P. (1) wniósł o:

1/ zmianę wyroku w zaskarżonej części tj. pkt 2 poprzez zasądzenie wobec oskarżonego obowiązku częściowego naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 10.000 zł;

2/ uzupełnienie podstawy prawnej skazania i wymiaru kary w pkt 2 o sformułowanie „w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.”;

3/ poprawienie oczywistej omyłki pisarskiej w sentencji wyroku - „20212” zamiast „2012”.

x zasadny 2 i 3

częściowo zasadny 2 i 3

x niezasadny 1

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

a/ W świetle analizy zarzutów apelacji przeprowadzonej wyżej wniosek o uzupełnienie podstawy prawnej skazania i wymiaru kary jest w pełni zasadny, ale dotyczy nie pkt 2 sentencji, tylko pkt 1 i 3 sentencji wyroku, które w tej części także zostały zaskarżone. Natomiast celowe jest uzupełnienie stanu prawnego także w pkt 2 sentencji, który dotyczy orzeczenia o środku kompensacyjnym a nie podstawy prawnej skazania i wymiaru kary.

b/ Wniosek o obniżenie obowiązku naprawienia szkody do wysokości kwoty 10.000 zł jest oczywiście niezasadny – przekonuje o tym analiza zarzutów apelacji.

c/ Wniosek o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej w sentencji wyroku jest w pełni zasadny.

d/ Apelacja nie zawiera żadnych argumentów, które prowadziłyby do zakwestionowania stanowiska Sądu I instancji odnośnie wymiaru orzeczonej kary, który uznać należy za słuszny i sprawiedliwy.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU

Nie dotyczy

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności

Nie dotyczy

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji

1.

Przedmiot utrzymania w mocy

W pkt III - utrzymano w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części w stosunku do osk. M. P. (1) tj. pkt 2 sentencji wyroku co do nałożenia obowiązku częściowego naprawienia szkody.

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy

Powody wskazano w części 3 – tj. niepodważenie analizy dowodów i pozostałych okoliczności przeprowadzonej przez Sąd Okręgowy.

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

1.

Przedmiot i zakres zmiany

W pkt II - zmieniono wyrok w zaskarżonej części w stosunku do oskarżonego M. P. (1) w ten sposób, że:

a/ w punkcie 1. i 3. sentencji na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjęto podstawę prawną skazania, wymiaru kary i warunkowego zawieszenia wykonania kary w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 30.06.2015 r.;

b/ w punkcie 2. sentencji na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjęto podstawę prawną rozstrzygnięcia o orzeczeniu obowiązku naprawienia szkody w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 30.06.2015 r.

Zwięźle o powodach zmiany

Powyższe wynika z rozważań w części 3 co do zarzutów apelacji obrońcy.

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia

1.1.

Nie dotyczy

art. 439 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylecia

Nie dotyczy

2.1.

Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości

Nie dotyczy

art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylecia

Nie dotyczy

3.1.

Konieczność umorzenia postępowania

Nie dotyczy

art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia

Nie dotyczy

4.1.

Nie dotyczy

art. 454 § 1 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylecia

Nie dotyczy

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania

Nie dotyczy

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

I.

Na podstawie art. 105 § 1-3 k.p.k. sprostowano oczywiste omyłki pisarskie w części wstępnej zaskarżonego wyroku :

a/ w zapisie nazwiska oskarżonego zamiast błędnej formy (...) przyjęto prawidłową postać (...);

b/ w dacie końcowej zarzucanego czynu zamiast „20212” roku przyjęto prawidłowy „2012” rok;

– uwzględniając właściwe brzmienie nazwiska oskarżonego oraz datę czynu.

IV.

Zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. L. – Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 1200 zł brutto, w tym VAT, tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym - na podstawie § 11 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie - stosownie do rodzaju sprawy i potrzebnego nakładu pracy, przy uwzględnieniu treści wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 20.12.2022 r. sygn. SK 78/21 i argumentów zawartych w uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia. Wskazana kwota zawiera w sobie podatek od towarów i usług, gdyż w innym wypadku obrońca z urzędu byłby w lepszej sytuacji niż obrońca z wyboru. Wobec tego Sąd nie zastosował przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 r. jako nieadekwatnych w obecnych warunkach.

6. Koszty Procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
V.	Z uwagi na sytuację majątkową oskarżonego M. P. i obciążenie go naprawieniem szkody w znacznej wysokości, na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono go od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

7. PODPIS

Przemysław Filipkowski

Dorota Radlińska Agnieszka Brygidyr-Dorosz

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońcy osk. M. P. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty 1, 2 i 3 wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
x na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
x w części	x	co do winy	
#	co do kary		
x	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

x	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	x
		zmiana